

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

**2222**

A szingularitás

Az adott szálig: **A légiós jelenléte**

# 1. A légiós jelenléte

János Szikra

A 4-es szektor fojtogató hőségében Alinda csikorgó fogakkal tekerte a pedálokat. A combjában lüktető izomláz éles fájdalomként terjedt el, de nem lassíthatott: a nagymama mellette lévő tengelye akadni kezdett, s a lány átvett minden wattnyi hiányt, mielőtt az L656-os őrszem kék optikája felizzott volna. A digitális kijelzőn a számok éppen csak elérték a kolónia által előírt kritikus alapszintet.

Pár méterrel arrébb, a padsor szélén szokatlan feszültség bontakozott ki. A szektorba tegnap beosztott új lakó, egy szikár, sebhelyes arcú férfi nyíltan megtagadta a szektorfelügyelő normamódosító utasításait. A férfi azt terjesztette magáról a szűkös váltások alatt, hogy a bezártság előtt az idegen légióban szolgált, s a kolónia gépies kényszerrendszere szerint csupán gyáva tisztek rögtönzött börtöne. A közös képviselőként eljáró szektorfelelős idegesen igyekezett elhallgattatni a férfit, hisz az őrszemek jelenlétében minden hangosabb dac kollektív büntetést vont maga után.

János a szomszédos blokk felől, a pult mögül figyelte a kibontakozó konfliktust. Szeme önkéntelenül visszatért Alindára, akinek átázott inge a hátára tapadt a megfeszített munkától. A lány tekintetében fojtott harag és dac égett, ahogy a nagymamáját védte a túlterheléstől, miközben az új jövevény jelenléte végleg felbolygatta a dinamóterem gépies, kimért csendjét.